

med Peage. Men jeg har skildret dels gennem Bilagene til Lovforslaget og dels gennem Udtalelser ved Forelæggelsen, hvorledes dette Forhold har ordnet sig. Ogsaa jeg mener, at det utvivlsomt havde været i Samfundets Tarv og Rederieringens Tarv, om man den Gang ved Skibsfartens Bidrag var gaaet til en kraftig Lovordning, hvis Hensigt havde været at modvirke Følgerne af de altfor høje Fragter. I Modsætning til det ærede Medlem maa jeg selvfølgelig holde paa, at det af Regeringen fremsatte Forslag indeholdt den virkelige, radikale Løsning af dette Spørgsmaal. Var den blevet mødt med Tilslutning i dette og det andet høje Ting, vilde den have givet Regeringen Midler i Hænde, der sikkert vilde have medført, at den vanvittige Udvikling, der har været indenfor dette Erhverv og i Behandlingen af dets Værdier, vilde kunne være undgaaet. Men jeg skal gøre det ærede Medlem den Indrømmelse, at ogsaa den Tanke, han var inde paa, var noget, hvorom der kunde have været forhandlet, og som, om end i ringere Grad, saa dog i nogen Grad kunde have tjent lignende Formaal. Men det lykkedes ikke. Vi erklærede os villige til Forhandling derom, men det ærede Medlem havde kun ganske kort Tid haft sit Forslag fremme, da det ærede Medlems Parti opgav det og gik andre Veje. Men om alt dette kommer vi jo til at forhandle, naar vi skal behandle Spørgsmaalet i 1917. Det gunstige Tidspunkt, paa hvilket man kunde have gennemført en virkelig rationel Ordning af dette Forhold, er dog forspildt. Det gunstige Tidspunkt var, den Gang Regeringen forelagde sit Forslag. Og de Partier, der den Gang afslog at medvirke til en virkelig rationel Løsning af dette Spørgsmaal, erkender det nu gennem det ærede Medlems Mund. Men hele deres Stilling til denne Sag vil jo blive set i Belysning af den Holdning, vi indtog den Gang.

Første Viceformand (K. M. Klausen): Folketingsmanden for Svendborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Birch: Jeg ønsker at udtale, at jeg er ganske paa det rene med, at den højtærede Indenrigsminister lige saa fuldt som jeg beklager den Stilling, Rederne har indtaget, og som har givet Anledning til, at Ministeren har maattet stille Forslag om § 5, første Stykke. Selv om det ikke sagdes med rene Ord i den højtærede Ministers Udtalelser i Forgaaars, fremgaa

det dog i høj Grad af Tonen i disse Udtalelser, at en saadan Utilfredshed er til Stede. Naar jeg bad om Ordet, var det dog særlig for ganske kort at protestere mod den højtærede Ministers Udtalelse om, at Regeringens Forslag selvfølgelig var det bedste, det mest formaalstjenlige. Jeg tror ikke, det er Tilfældet. Næsten alle Tingets Medlemmer var nemlig enige om, at den Ordning, der skulde træffes, maatte være af en saadan Art, at Afgiften ikke kunde overvæltet paa Samfundet. Hvad hjælper det, at vi efter Regeringens Forslag paalægger en Afgift, der gennemsnitlig andrager omkring 15 pCt. af Bruttofragten, hvis f. Eks. Fragten paa Kul straks efter Afgiftens Indførelse stiger fra 20 til 30 Kr. pr. Ton? Det hjælper ingenting. Man vilde fra Redernes Side kunne borteliminere den tilsyneladende Udgift, som man fik ved Fragtafgiften, ganske simpelt ved at forhøje Fragten. Mit Forslag havde derimod den store Fordel, at en Overvæltning af Afgiften var ganske umulig, idet der efter Forslaget skulde fastsættes et vist Kvantum, for hvis Transport Rederne for saa vidt var ansvarlige, som de til enhver Tid skulde indbetale Forskellen mellem en Maksimalfragt og Dagens Fragt. Med andre Ord, det vilde være ligegyldigt, hvor meget Rederne lagde paa Fragten, de vilde komme til at indbetale baade den dem tiltænkte Afgift og Fragtpaalæget til Staten. Efter min Mening var dette en virkelig rationel Løsning. Jeg vilde dog ikke have draget dette frem her, hvis ikke Ministeren saa bestemt havde erklæret, at Regeringens Forslag var det bedste.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg maa dog overfor det ærede Medlems (Birch) Paastand om, at den Tanke, han havde fremsat, var den rigtige, fastholde, at det af Regeringen fremsatte Forslag efter min Opfattelse var den rette Vej at gaa. Det kan sikkert ikke forundre nogen. Men det ærede Medlem skildrede derefter Regeringens Forslag paa en urigtig Maade, idet han glemte, at der deri netop var en Adgang til at modvirke Forsøg paa Overvæltning af Byrden ved en Forhøjelse af Afgiften. Den Kritik, som det ærede Medlem fremkom med angaaende Muligheden af en Overvæltning, rammer derimod med fuld Føje det Forslag, som det ærede Medlems Parti tilsidst fremsatte.

Første Viceformand (K. M. Klausen): Folketingsmanden for Svendborg Amts